

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hebben we een bijzonder evangelie
over vijf domme meisjes en vijf verstandige meisjes.

En op het einde van dat evangelie hoorden we
dat Jezus tegen de domme meisjes zegt:

'Ik ken u niet.'

Nou, dat zijn nogal heftige woorden, denk ik.

En daarom vroeg ik mij af:

Wat zou Jezus nou ons met dit evangelie willen leren?

Wel, om daar over na te denken,

wil ik eerst eens beginnen

met wat meer te zeggen over 'kennen'.

Want in het Grieks bestaan er namelijk

twee woordjes voor 'kennen'.

'Gewoon' iemand kennen.

Of 'echt' iemand kennen.

Als ik u zou vragen:

Wie is de koning van Nederland?

Dan zult u zeker antwoorden:

"Koning Willem Alexander."

Maar als ik u zou vragen:

Kent u hem ook echt?

Dan zult u waarschijnlijk zeggen:

"Nee, natuurlijk niet.

Ik denk dat alleen Maxima of zijn drie dochters

hem echt zullen kennen,

maar ik natuurlijk niet."

Als Jezus tegen de domme meisjes zegt

in het evangelie van vandaag:

"Ik ken u niet",

dan bedoelt Jezus: Ik weet wel wie jullie zijn,

de vijf domme meisjes,

maar toch 'ken' ik jullie niet echt.

Voelt u het verschil?

Heel veel mensen zeggen:

"Ik denk dat er wel meer is tussen hemel en aarde."

Maar dat is toch wat anders dan:

"Ik ken God."

Maar daar gaat het natuurlijk wel om!

Afgelopen vrijdag las ik een heel mooi stukje
dat hier heel goed bij past.

Een stukje van C.S. Lewis.

C.S. Lewis is een Engelse schrijver,
die ook heel veel over het geloof heeft geschreven.

En in dat stukje schrijft Lewis
dat hij zichzelf eens per vergissing
had opgesloten in zijn schuurtje.

Een klein donker schuurtje in zijn tuin.

En hij zag maar één oplossing:
wachten totdat iemand langs zou komen
om hem te bevrijden.

En terwijl hij zo aan het wachten was,
moest hij ineens denken:

Stel dat ik hier geboren was
in dat kleine donkere schuurtje.

Dan zou ik misschien wel denken
dat dit de hele wereld was!

En terwijl hij ondertussen zo'n beetje rond keek
zag hij ineens een heel klein gaatje
waar een beetje licht door viel.

En uit verveling probeerde hij maar eens
door dat hele kleine gaatje te kijken.

En toen zag hij door dat kleine gaatje
toch ineens zijn tuin,
met bloemen, planten en zo voort.

En zo realiseerde hij zich ineens:
zie ik nu alleen maar een klein gaatje in de muur.
Of zie ik door dat kleine gaatje heen
ook nog iets van de natuur buiten,
van Gods wonderschone schepping.

Dat is nou precies dat verschil tussen
een beetje kennen: ik zie een klein lichtgaatje,
of, echt kennen: ik zie door dat kleine gaatje
hoe mooi de natuur buiten is.
Gods schepping.

Ik heb wel eens het gevoel dat wij op dit moment
allemaal een beetje opgesloten zitten
in dat kleine donkere schuurtje.
We mogen een heleboel dingen niet meer doen
door de Coronacrisis.
En we worden daardoor binnen in dat kleine schuurtje
ook wel eens een beetje zenuwachtig.
Overal is het onrustig om ons heen.
De vreemde presidentsverkiezingen in Amerika,
de spanningen tussen de rassen, zwart en wit,
de spanningen tussen de Islam en het vrije westen.
Overal neemt de spanning toe.
Hoe lang houden we het allemaal nog vol
in dat kleine, donkere schuurtje?

Ja, we zien wel een gaatje waar wat licht door heen valt.
Maar dat is niet genoeg om het vol te houden.
We moeten ook de moeite nemen
om door dat kleine gaatje naar buiten te kijken.
En dan zien we ineens de grootsheid van Gods schepping.
Dan zien we ineens:
Ja, maar God is er ook nog!
En dan houden we het hopelijk wel vol
en kunnen we wachten tot we uiteindelijk
uit ons donkere schuurtje bevrijd zullen worden.

En hier komen we precies op het verschil
tussen de dwaze en de verstandige meisjes.
Door het lange wachten op de bruidegom,
waren ze allemaal in slaap gevallen.
Zowel de dwaze meisjes,
als ook de verstandige meisjes.
Op dat punt was er geen verschil.

Maar toen midden in de nacht een stem klonk:
"Daar is de bruidegom",
toen bleek dat de wijze meisjes
een extra kruikje met olie bij zich hadden
om hun lampen weer in orde te brengen.
Maar de domme hadden dat niet gedaan.
Zij hadden niet de moeite genomen
om een extra kruikje olie mee te nemen.

Wat betekent dat een extra kruikje olie?
Olie staat meestal voor de Heilige Geest.
De wijze meisjes hadden een extra kruikje olie meegenomen,
omdat zij er rekening mee hadden gehouden
dat ze misschien wel eens langer moesten wachten
dan ze hadden gehoopt.

En wat betekent dat voor ons?
Ik denk dat wij in het geloof er ook rekening
mee moeten houden,
dat we ook wel eens door een donkere periode
heen moeten gaan.
En daarom moeten we nu al oefenen
om God niet maar een beetje te kennen.
Zoiets als:
Ik geloof wel dat er meer is tussen hemel en aarde.
Maar dat we ook de moeite nemen
om Hem 'echt' te leren kennen.
Om ons kruikje met olie te vullen.
Daarom bent u vandaag naar de kerk gekomen.

Daarom hebt u vandaag geluisterd
naar Gods woord in het evangelie.
Daarom wilt u zo de Heilige Communie ontvangen.
Allemaal dingen om Hem echt
een beetje beter te leren kennen.
Om uw kruikje te vullen.
Want alleen dan houden we het vol als het nodig is.
Amen.